

Alla vill dansa bugg, eller?

– En studie om utvecklingen inom barn-,
ungdoms- och juniorbugg

Elin Arvidsson

Andreas Rosenqvist

GYMNASTIK- OCH IDROTTSHÖGSKOLAN
Självständigt arbete grundnivå: 88:2017
Ämneslärarprogrammet 2014 – 2019
Handledare: Janne Ferner
Examinator: Pia Lundquist Wanneberg

Sammanfattning

Syfte och frågeställningar

Studiens syfte var att analysera organisatoriska faktorer till deltagarantalets förändringar i barn-, ungdoms- och junioridrott inom dansen bugg. De frågor som studien avsåg att besvara var följande: ”Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga redueringen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?” samt ”Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg ska kunna förändras?”

Metod

Metoden som använts i studien är en semistrukturerad kvalitativ intervjumetod med syftet att undersöka organisationens syn kring buggens utveckling under det senaste decenniet. Utifrån ett bekvämlighets- och målinriktat urval har fem kanslistervjuer utförts från tre olika nivåer inom buggens organisation. Den insamlade empirin har därefter analyserats för att allsidigt utforska och belysa problemområdet.

Resultat

Resultatet visar ett flertal olika organisatoriska faktorer som kan ha påverkat den kraftiga redueringen av unga tävlingsdansare i bugg. Samtliga respondenter lyfter i sina intervjuer att samhället har en inverkan på antalet medlemmar. Även faktorer som föreningarnas intresse och kunskap kan ha haft en inverkan. Det nya tävlingssystemet ansågs av föreningarna som en bidragande faktor. Det finns en osäkerhet gällande vilken del av organisationen som bär ansvaret över barn- och ungdomsutvecklingen. Det kan vara en faktor till redueringen i sektionen. Ett flertal förslag lyftes för förändring, bland annat samarbete och gemenskap mellan föreningar. Även utbildning, digitalisering, marknadsföring och förändring av distriktens användningsområde lyftes upp som förslag.

Slutsats

Vid analysen av den insamlade empirin framgår ett flertal organisatoriska faktorer till deltagarantalets förändring i barn-, ungdoms- och juniorbugg, vilket upplevs ha bidragit till redueringen inom dansen. Det finns, i dagsläget, ingen färdig plan för att vända den nedåtgående trenden inom barn-, ungdoms- och juniorsektionerna i bugg. Dock finns ett stort intresse att färdigställa ett hållbart koncept för tidigare nämnda sektioner.

Innehållsförteckning

1 Inledning.....	1
1.1 Forskningsöversikt	3
1.1.1 Orsaker till att fortsätta utöva fysisk aktivitet	3
1.1.2 Orsaker till att sluta utöva fysisk aktivitet.....	4
1.1.3 Strategi för att förebygga avhopp.....	6
1.1.4 Forsknings­sammanfattning	6
1.2 Syfte & frågeställning	7
2 Metod	7
2.1 Explorativ forskning.....	7
2.2 Urval.....	7
2.3 Genomförande	8
2.4 Databearbetning och analysmetod	9
2.5 Tillförlitlighet	10
2.6 Etiska överväganden	11
3 Resultat.....	11
3.1 Föreningars intresse och kunskap	12
3.1.1 Föreningars organisation	12
3.1.2 Träningsinnehåll.....	12
3.1.3 Rekryteringssvårigheter	13
3.2 Nya tävlingssystemet.....	14
3.2.1 Tävlingssystemet Regional och Nationell.....	14
3.2.2 Åldersindelningen i juniorklass.....	15
3.2.3 Storstadsområde vs glesbygd	16
3.3 Ansvarstagande	17
3.3.1 Lotsande vs egenansvar.....	17
3.3.2 Utbildning saknas för barn- och ungdomsledare.....	17
3.4 Samhällets intresse styr medlemmar	18
3.4.1 Samhällstrend	18
3.4.2 Skolans ansvar.....	19
3.4.3 Ökat deltagande.....	19
3.5 Förslag till en förändrad riktning	19

3.5.1 Samverkan och gemenskap	19
3.5.2 Utbildning.....	21
3.5.3 Marknadsföra	21
3.5.4 Digitalisera	21
3.5.5 Distriktens arbetsområde.....	22
3.6 Resultatsammanfattning	22
3.6.1 Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduceringen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?.....	22
3.6.2 Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg ska kunna förändras?.....	23
4 Sammanfattande diskussion	23
4.1 Resultatdiskussion.....	24
4.1.1 Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduceringen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?.....	24
4.1.2 Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg ska kunna förändras?.....	26
4.2 Metoddiskussion.....	26
4.3 Slutsats	27
Käll- och litteraturlista.....	28
Muntliga källor	28
Skriftliga källor	28

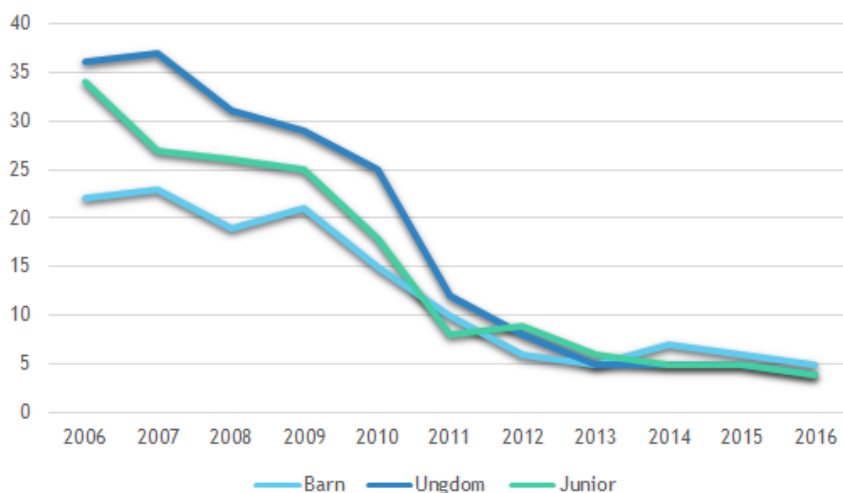
Bilaga 1 Käll- och litteratursökning

Bilaga 2 Intervjuguide

1 Inledning

Andelen unga som uppnår rekommendationen för daglig fysisk aktivitet är enbart ett fåtal procent. Knappt en fjärdedel av killarna åldern 11 – 15 år samt drygt en åttondel av tjejerna i samma ålder uppger att de når rekommendationen. Resultatet från Folkhälsomyndighetens rapport indikerar att svenska ungdomar rör sig allt mindre i vardagen. (Folkhälsomyndigheten 2014) Den fysiska aktiviteten minskade med 24 % för killar i åldern 11 – 12 år under åren 2001 – 2013 (Raustorp et al 2015). Tjejer visade på en liten ökning under den första delen av studien men stannade därefter av och bibehöll en jämn nivå (ibid).

Enligt Riksidrottsförbundets (RF) rapporter *Idrotten i siffror* mellan åren 2007 – 2016 syns en tydlig nedåtgående trend gällande föreningsidrotten generellt i Sverige. Danssportsförbundet (DSF) är medlemmar i RF och har idag totalt 152 dansföreningar runtom i Sverige. DSF behandlar samtliga danser, där bugg utövas i alla föreningar. Under åren 2006 – 2016 kan vi enligt statistiken nedan se en tydlig nedåtgående trend bland aktiva tävlingsdansare i dansen bugg (baserat på antal starter per tävling), se figur 1.

Figur 1. Snitt på antal startande par per år inom de tre olika tävlingsgrupperna barn, ungdom och junior i bugg mellan åren 2006 – 2016. Totalt 862 tävlingar under denna period med ett snitt på 78 tävlingar per år. (Danssport 2017a)

År 2011 infördes nya regler inom tävlingsbuggen i syfte att efterlikna de internationella reglerna gällande åldersklasserna samt ett nytt tävlingssystem. De nya tävlingsreglerna gällande åldersklassindelningen påverkade framförallt de yngre tävlingsklasserna. Åldern för barn- och ungdomsklasserna förblev oförändrade, det vill säga barn upp till och med 11 år och ungdom mellan 12 – 14 år. Regelförändringen påverkade juniorklassen genom att åldersgränsen ändrades till deltagarrätt till och med 17 års ålder istället för tidigare års åldersregler. Detta resulterar i att den tid som paren har i klassen junior endast är från det år de fyller 15 fram till det år de fyller 18 år. Den tillhörande åldersklassen vid tävlingssammanhang baseras på den äldsta i paret. (Danssport 2017b)

År 2011 infördes även ett nytt tävlingssystem inom DSF, ett system som delade in dansarna i två kategorier. En kategori med mer fokus på rekrytering, lokalt och hobby som kallades för Regionala tävlingar (R-tävlingar) och med en klass i varje ålderskategori. Den andra kategorin hade mer fokus på elitsatsning och därmed även ett mer nationellt fokus, denna tävlingskategori kallades för Nationella tävlingar (N-tävlingar). Det tidigare tävlingssystemets utformning bestod av ett A-E system, där varje bokstav stod för en klass. Bland barn och ungdomar började klasserna alltid på E medan i junior och uppåt var lägsta klassen alltid D. Med tanke på alla dessa klasser kunde tävlingsdagarna bli väldigt långa och stora med många klasser. Det nya R- och N-systemet innebar för barn och ungdomar att barn endast fick en klass på R-tävlingar och ingen klass alls på N-tävlingar medan både ungdomar och juniorer fick (både två) tävlingsklasser även vid N-tävlingar. R-tävlingarnas utformning resulterade i att vara enklare medan N-tävlingarna ansågs vara mer exklusivt utformade. År 2017 infördes en ny klass, C-klass, som skulle agera som en brygga mellan R och N tävlingarna. En klass som både kan finnas på Regionala som Nationella tävlingar för att slussa vidare dansare till de Nationella klasserna. (Danssport 2017c)

Avsikten med denna studie är att få kunskap om olika faktorer som kan ha påverkat deltagarantalets förändring inom tävlingsbugg samt vad som kan göras för att förhindra en fortsatt nedåtgående trend inom barn- och ungdomsutövandet inom sporten bugg.

1.1 Forskningsöversikt

Nedan följer ett sammandrag av ett antal olika forskningsartiklar, där artiklarna är indelade i tre kategorier. Den första kategorin bearbetar varför unga fortsätter utöva en fysisk aktivitet i föreningar. Andra kategorin behandlar orsaker till ungas beslut att sluta utöva fysisk aktivitet i en förening. Det sista stycket beskriver en strategi riktad mot föreningar för att förebygga avhopp bland unga atleter.

1.1.1 Orsaker till att fortsätta utöva fysisk aktivitet

Att ha *kul* var en faktor som ofta framhövdes av unga fysiskt aktiva idrottare som orsak till att fortsätta vara fysiskt aktiv i en föreningsverksamhet (Aujla et al 2013; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Thedin Jakobsson 2014; Thedin Jakobsson et al 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003). Tuffey och Gould (2001 se Riewald 2003) studerade innebörden av vad unga menar när de säger att '*ha kul är viktigt*'. Några framträdande orsaker till begreppet *kul* som gavs av de yngre medverkande var att tränaren motiverar och ger komplimanger, att utövaren umgås med vänner, att vinna eller känslan av en bra prestation, att tillhöra en grupp samt varierat träningsinnehåll. Dessa fem faktorer kan relateras till *tränare, vänner, laget, positiva känslor* och *träning*. De här fem områden behövs tas i beaktning för att bevara det roliga i träningen och för att bibehålla unga aktiva i föreningen. De äldre tonåringarna som medverkade lyfte fram tuff och hård träning, lagsammanhållning samt styrketräning som faktorer till att ha *kul*. Detta innebär att ha kul skiljer sig mellan en 8-9 åring och en 17 åring vilket innebär att träningen behöver anpassas efter målgruppen. Kul och aktivt deltagande i en organiserad idrott behöver gå hand-i-hand, då ungas definition av kul omfattar ett flertal aspekter av idrotten. Detta innebär att kul bör vara en målmedveten del av organisationen. Det sätt som unga definierar kul på kan lätt struktureras in i träningsmiljön utan att det påverkar träningsmålen. (ibid)

De sociala faktorer som idrottandet medförde med tränaren/tränarna som arbetade i och kring gruppen var en stark faktor till varför utövarna valde att stanna kvar i föreningen och fortsätta utvecklas. Även den sociala relationen mellan utövare och familj, utövare och vänner utanför och inom idrotten ansågs ofta viktigt i beslutet att fortsatt vara fysisk aktiv. En positiv och stödjande social relation mellan parterna gynnade individens beslut till en fortsatt fysiskt aktiv tillvaro i en förening. (Fraser-Thomas et al 2007; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Light & Curry 2009; Light & Lémonie 2010; Shannon 2016; Thedin Jakobsson 2014; Thedin

Jakobsson et al 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003) Att ha möjlighet att tillhöra en grupp och känna sig som en del av något större var en väsentlig faktor i ungas val till fortsatt fysiskt utövande i föreningsverksamhet (Light & Curry 2009; Thedin Jakobsson et al 2014). Eftersom människan är en social varelse som gärna går samman för att tillgodose olika intressen, behov och värden är detta en företeelse som stämmer väl överens med människans naturliga behov (Svedberg 2012, s. 18).

Känslan av att vara begåvad och få positiv respons från omgivningen ansågs vara värdefullt och gynna individens inställning till att fortsätta utöva dans (Aujla et al 2013). Att utveckla och förbättra färdigheter inom individens specifika idrott ansågs vara viktigt för ungas beslut till en fortsatt aktiv livsstil och ett vidare intresse i att idrotta i en förening. Genom idrotten bibehöll och utvecklade individen en stark och vältränad kropp som för ungdomarna var något eftersträvansvärt och åtråvärt, vilket föreningsidrotten kunde uppfylla. (Gould & Horn 1984 se Riewald 2013; Thedin Jakobsson 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003) Tränarens inflytande på utövaren var en faktor för utövarens beslut att fortsätta idrotta. En tränare med ett varierat träningsinnehåll, ett knappt märkbart tillvägagångssätt gällande favorisering och en öppen kommunikation med idrottarna, resulterar i att utövarna stannar kvar i större utsträckning. (Fraser-Thomas et al 2007; Shannon 2016)

1.1.2 Orsaker till att sluta utöva fysisk aktivitet

I början av tjugohundratalet slutade ungefär 35 % av amerikanska ungdomar i en idrottsförening (Riewald 2003). Några slutade för att testa andra idrotter eller specialisera sig på en specifik sport och andra slutade helt att idrotta (ibid). Ungdomar uppgav att idrotten upplevdes ha blivit för tidskrävande vilket slutligen hade lett till att de valde att sluta utöva idrotten (McPherson et al 1980; Pilgaard 2012; Tuffey 1997 se Riewald 2003). Andra (idrotts)aktiviteter upptog tid och utövaren kände ett behov av att behöva välja mellan idrotten och andra aktiviteter. Ungdomarna upplevde att det inte gick att kombinera de olika aktiviteterna. (Aujla et al 2013; Fraser-Thomas et al 2007; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; McPherson et al 1980; Orlick 1973 se Weiss & Petlichkoff 1989; Orlick 1974 se Weiss & Petlichkoff 1989; Pilgaard 2012; Riewald 2003; Tuffey 1997 se Riewald 2003) Detta fenomen har uppmärksammats i ett flertal

studier vilket belyser de krav som varje enskild idrottsförening innehar på sina aktiva föreningsmedlemmar.

När idrotten hade tappat sin charm och intresset svalnade av flera olika anledningar valde flera unga att sluta idrotta i en föreningsverksamhet för träningen ansågs inte längre vara kul (Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; McPherson et al 1980; Pilgaard 2012; Tuffey 1997 se Riewald 2003; Walker et al 2012). Till exempel en brist på en positiv utveckling inom idrotten och brist på framgång ledde till att unga slutade idrotta. Motivationen att fortsätta utöva fysisk aktivitet dämpades som en följd av dessa orsaker. (Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; McPherson et al 1980) Brist på speltid var en faktor som lyftes upp av unga som ledde till deras beslut till att sluta idrotta (Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Orlick 1973 se Weiss & Petlichkoff 1989; Orlick 1974 se Weiss & Petlichkoff 1989).

Svårigheter med att skaffa vänner inom idrotten eller när de tidigare vännerna valt att sluta i föreningen var en orsak som många unga uppgav som skäl för att själva sluta idrotta. Ett flertal unga indikerade att familjen och vänner utanför idrotten inte agerade stödjande till deras val av idrottsaktivitet vilket ledde till att de slutade utöva fysisk aktivitet. (Aujla et al 2013; Fraser-Thomas et al 2007; Walker et al 2012) Tränarens beteende och metoder var en ofta förekommande orsak till ungas beslut att sluta idrotta. Flera unga kände att tränaren hade tagit beslut som påverkade dem negativt och där de själva inte fick vara med att påverka. (Fraser-Thomas et al 2007; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; McPherson et al 1980; Tuffey 1997 se Riewald 2003; Walker et al 2012)

Pilgaard (2012) indikerar att föreningarnas föråldrade struktur är en stark bidragande faktor till ungas beslut att sluta föreningsidrotten. Strukturen i föreningarna gav bland annat inte unga fysiskt aktiva möjligheten att kombinera idrotter i olika föreningar. Denna föråldrade och formalistiska struktur behövs förändras för att föreningsidrotten ska bryta den negativa trenden. (ibid)

1.1.3 Strategi för att förebygga avhopp

Riewald (2003) utvecklade en strategi för att bibehålla unga fysiskt aktiva i en föreningsverksamhet. Varje förening behöver ha en tydlig filosofi som samtliga verksamma i föreningen arbetar efter. Därefter behöver tränare och föräldrar bli medvetna om sin inverkan på ungas val att fortsätta utöva fysisk aktivitet samt 'utbildas' i att effektivt hantera och träna unga aktiva idrottare. Genom att involvera begreppet *kul* på träningarna, genom exempelvis stafetter, multidisciplinära tävlingar, kommunikation och återkoppling mellan tränare och idrottare samt ett varierat träningsinnehåll, stannar fler unga kvar i föreningslivet. Sociala interaktioner både i och utanför träningsmiljön och gemensamma aktiviteter skapar förutsättningar för en positiv lagkänsla och lagsammanhållning. (ibid)

Framgång uppnås inte enbart genom att vinna en tävling, utan framgång kan uppnås på olika sätt. En personlig utveckling och en kompetensutveckling inom idrotten borde definieras som en framgång inom barn- och ungdomsidrotten. Genom att uppmärksamma och prisa unga som visar en positiv utveckling gällande kompetens och förmåga inom idrotten har visat sig vara en effektiv strategi. Upplevelsen av kompetens inom en aktivitet har en korrelation med bland annat njutning, tillfredsställelse, uthållighet och ökad ansträngning. Ungs aktiva behöver ha varierade och annorlunda träningar för att göra erfarenheten av kul i idrotten. Monoton träning leder till att de unga aktiva blir uttråkade och slutar i föreningsverksamheten. Dessutom behöver föreningen aktivt arbeta med att förhindra skador, förbereda och utbilda tränarna samt bearbeta fram en riktlinje hur föreningen, tränarna och de aktiva ska agera ifall en skada uppstår. (Riewald 2003)

1.1.4 Forskningssammanfattning

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att det nuvarande forskningsläget kring bakomliggande orsaker till ungas beslut att fortsätta och sluta utöva fysisk aktivitet i en föreningsverksamhet är väl studerat. Dock är forskningsläget kring de organisatoriska faktorerna bakom ungas inställning och beslut kring fysisk aktivitet i en förening begränsat. Den tidigare forskningen har främst fokuserat på ungas upplevelse av att vara fysiskt aktiv i en föreningsverksamhet. Vi anser att det saknas studier kring de organisatoriska faktorerna som har en inverkan på ungas beslut gällande att vara fysisk aktiv i en föreningsverksamhet. Därför vill vi med vår studie bidra till att fylla kunskapsluckor angående organisatoriska orsaker och faktorer bakom ungas beslut att sluta dansa bugg.

1.2 Syfte & frågeställning

Syftet med studien är att analysera organisatoriska faktorer till deltagarantalets förändring i barn-, ungdoms- och junioridrott inom dansen bugg.

De frågor som studien avser att besvara är:

- Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduktionen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?
- Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg ska kunna förändras?

2 Metod

Syftet med studien var att analysera vilka organisatoriska faktorer som har medverkat till reduktionen av tävlingsdeltagare i de tre yngsta klasserna inom bugg. Vi valde att genomföra semistrukturerade kvalitativa intervjuer. I studien eftersträvade vi att få en fördjupad kunskap om orsaker som kan ha påverkat utvecklingen negativt samt vad det finns för förslag att förändra den negativa utvecklingen. Kvalitativa intervjuer är en metod som lämpar sig väl när personers uppfattningar ska undersökas. Denna metod kan bidra till att det väsentliga i empirin lyfts fram. Ett induktivt arbetssätt genomsyrade hela arbetsperioden. En induktiv metod innebär att undersökningen inte baseras på en vedertagen teori utan baseras på den insamlade empirin. (Patel & Davidson 2011 s. 23 f: 82 f)

2.1 Explorativ forskning

Denna studie kommer att utgå ifrån en explorativ forskningsinriktning. En explorativ forskning används när problemområdet som studien ska undersöka anses vara outforskat. Syftet med att använda sig av en explorativ undersökning är att inhämta en mängd kunskap inom det bestämda området för att allsidigt utforska och belysa problemområdet. (Hassmén & Hassmén 2008, s. 32; Patel & Davidson 2011, s. 12)

2.2 Urval

Studien har utgått med ett målinriktat- och bekvämlighetsurval. Enligt Bryman (2011, s. 434) är ett målinriktat urval när forskaren önskar ha respondenter som är betydelsefulla för undersökningens frågeställningar. Vi riktade oss mot förbund, distrikt och föreningar då vi var intresserade av orsaker som kan ha påverkat deltagarantalet samt vad det finns för förslag till

att förändra denna utveckling. Deltagarna till denna undersökning valdes på grund av att de fanns tillgängliga vid tidpunkten för undersökningen. Detta innebär att respondenterna inom förbunds-, distrikts- och föreningsnivå valdes genom ett bekvämlighetsurval (ibid, s. 194).

Samtliga respondenter var insatta i utvecklingen av barn-, ungdoms- och juniorbugg. Dessa fem respondenter var aktiva inom barn-, ungdoms- och junioridrotten men i tre olika nivåer inom dansen bugg. Detta bidrog till en mängd av olika erfarenheter som vi ansåg var en tillgång till studien, vilket gav en bredare och djupare nyansering av problemområdet. Intervjuer genomfördes med två personer i Danssportsförbundets ledning, för att få en kompletterande bild genomfördes intervjuer med en styrelseledamot på distriktsnivå samt två tränare på föreningsnivå.

Respondenterna som deltog i intervjuerna från förbunds-nivån har en gedigen bakgrund inom ledarskap och utveckling men också inom dans och danssportens utveckling. Respondent 1 från Danssportsförbundet (DSF1) var verksam på nationell och internationell nivå. Respondent 2 från Danssportsförbundet (DSF2) har vid intervjuens genomförande en pågående danskarriär. Respondenten som deltog i intervjun från distriktsnivå har en bakgrund som dansare och varit verksam under en längre tid på föreningsnivå. Respondent 1 från distriktsnivå (D1) var utbildad kursledare och arbetat aktivt som tränare samt tävlingsansvarig för en förening. Respondent D1 var verksam på distriktsnivå sedan en kort tid tillbaka vid genomförandet av intervjun. Respondenterna som deltog i intervjuerna från föreningsnivå har under ett flertal års tid haft ett stort och brett intresse för utvecklingen av barn- och ungdomsidrotten. Under de senaste fem åren har de arbetat med barn och ungdomar samt arbetat aktivt för att bygga upp en barn- och ungdomsverksamhet och sprida den kunskapen vidare till andra föreningar. Respondent 1 från föreningsnivå (F1) och respondent 2 från föreningsnivå (F2) har båda en gedigen karriär inom bugg där F2 har haft framgång inom flera discipliner.

2.3 Genomförande

Vi kontaktade i god tid aktiva kanslistor och tränare på olika nivåer inom organisationen genom att söka upp deras telefonnummer för att fråga om de kunde medverka i studien. På distrikt- och föreningsnivå riktades fokus mot de distrikt och föreningar som har ett större deltagarantal inom barn-, ungdoms- och juniorsektionen. Vi valde att inte begränsa oss till en specifik ort då

det är ett flertal, redan på barn-, ungdom- och juniorsidan, som är bosatta på en ort men tillhör och tävlar för en förening i en annan del av Sverige.

Under tiden vi sökte efter deltagare till studien formulerades intervjuguiden. Intervjuguiden har baserats på en låg grad av strukturering, för att deltagarna själva skulle ha möjligheten att uttrycka sina egna svar utan att bli påverkade av exempelvis på förhand givna svarsalternativ (Patel & Davidson 2011, s. 76). Intervjuerna var uppbyggda efter en semistrukturerad struktur. Med en semistrukturerad intervju menas i denna bemärkelse att intervjuerna tillåter forskaren att ställa följdfrågor som inte står med i intervjuguiden och intervjuerna tillhandahåller öppna svar (ibid, s. 82). Intervjuguiden var indelad i fem delar: (1) introduktion och respondentens historia inom buggen, (2) regeländringarna som genomförts de senaste åren, (3) andra organisatoriska faktorer som kan ha påverkat, (4) förslag till förändring och (5) huvudansvaret för en riktningförändring. Intervjuguiden testades genom en pilotstudie innan intervjuerna genomfördes med respondenterna. En pilotstudie genomförs för att säkerställa intervjuguidens giltighet och precision i relation till studiens syfte (ibid, s. 60). Pilotstudien genomfördes på Gymnastik- och idrottshögskolan i Stockholm med en erfaren tränare som var verksam i en dansförening i Stockholmsområdet. Efter pilotstudien tog beslut om att inte ändra något i intervjuguiden.

Intervjuerna genomfördes på den plats som respondenten föredrog. Detta innebar att en intervju genomfördes på Gymnastik- och idrottshögskolan i Stockholm och fyra intervjuer genomfördes per Skype, då det inte var möjligt att mötas upp fysiskt. Varje intervju pågick mellan 25 – 75 minuter, med ett genomsnitt på 52 minuter. Ett muntligt medgivande gavs innan varje intervju av respondenten till att medverka i studien samt tillåtelse att samtalet spelades in.

2.4 Databearbetning och analysmetod

Efter varje enskild genomförd intervju, var första steget i databearbetningen att transkribera svaren från respondenten. Även de tankar och känslor som dykt upp efter intervjun antecknades för att senare kunna användas i databearbetningen. När varje intervju var genomförd och transkriberad lästes intervjuerna igenom ett antal gånger och ytterligare korta noteringar antecknades kring de nya tankarna som dök upp under läsningens gång. (Patel & Davidson 2011, s. 120) Det andra steget i databearbetningen var att koda empirin och markera intressanta

ämnena och stycken. Det tredje steget var att grovt tematisera empirin och bilda mönster utifrån frågeställningarna för att lättare kunna bilda en uppfattning kring empirins omfattning. Med tema menas det som är gemensamt för respondenterna samt den empiri som av författarna tolkades som en meningsbärande komponent (Hassmén & Hassmén 2008, s. 114). Totalt utfanns 407 meningsbärande komponenter från den insamlade empirin som kategoriserades i 5 teman: *Föreningars intresse och kunskap*, *Nya tävlingssystemet*, *Ansvarstagande*, *Samhällets intresse styr medlemmar* och *Förslag till en förändrad riktning*. Fjärde steget var att granska och raffinera kategorierna i olika färger för att lättare hålla isär olika teman. Det femte steget var att belysa kärnan i empirin samt att åtskilja likheter, skillnader och nyanser kring de olika utsagorna samt att leta efter relationer mellan kategorierna. Det sjätte och sista steget var att balansera kring citat och tolkningar av empirin samt att strukturera tematiseringen till en naturlig ordningsföljd i resultatdelen (Patel & Davidson 2011, s. 122).

2.5 Tillförlitlighet

Kvalitet i kvalitativa studier omfattar hela forskningsprocessen och det är viktigt att den kvalitativa studien håller en hög validitet genom hela forskningsprocessen (Patel & Davidson 2011, s. 105). Dock kan reliabiliteten och validiteten i en kvalitativ studie lätt ifrågasättas om de kan anses vara relevanta i sammanhanget. Det kan finnas andra alternativ som är bättre lämpade för en kvalitativ studie som exempelvis *pålitlighet* och *förtroende* (Bryman 2011, s. 351 ff; Patel & Davidson 2011, s. 106). Det är viktigt att vara väl införstådd och påläst på sitt område samtidigt som forskaren förhåller sig neutral till sin empiri för att undvika att vinkla intervjuerna och tolkningarna åt ett håll. Vid transkriberingen av intervjuerna är det viktigt att inte ändra på någon meningsuppbyggnad eller på ofullständiga meningar, för att inte valet av hantering i informationen samt analysen ska påverkas (Patel & Davidson 2011, s. 106 ff).

För att inte påverka respondenten genom att ställa ledande frågor fick vi vara vaksamma i intervjusituationerna. Intervjuguiden sågs som ett hjälpmedel för att få struktur på frågorna, bilda en röd tråd genom hela intervjun samt för att underlätta vid analyseringen av respondenternas svar. För att få fram de svar som stämde överens med verkligheten var tanken att inte delge frågorna till respondenterna i förväg, dock valde vi att möjligheten skulle finnas för att garantera deltagande i studien. Vi anser att det bidrar till en högre pålitlighet i studien då deltagarna inte fick tid att fundera ut färdiga svar. Dock fick samtliga intervjupersoner information om vilket ämne intervjun skulle handla om. (Johansson & Svedner 2010, s. 33 ff:

213 ff) Trots en skiftande bakgrund bland respondenterna fanns medvetenheten om att barn- och ungdomsverksamheten generellt behöver utvecklas inom danssport som en gemensam faktor för samtliga. Då respondenterna hade kunskap och erfarenhet om organisationen blev deras beskrivningar mer trovärdiga vilket stärker studiens pålitlighet. För att höja tillförlitligheten i studien spelades intervjun in för att inte missa något som var relevant för studiens syfte. Då vi satt åtskilda vid tolkningen och tematiseringen av empirin blev studien pålitlig eftersom vi tolkade empirin på liknande sätt (Hassmén & Hassmén 2008, s. 136).

2.6 Etiska överväganden

I samband med att intervjuerna genomfördes togs hänsyn till respondenterna genom att Vetenskapsrådets forskningsetiska principer, informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet samt nyttjandekravet följdes (Vetenskapsrådet 2002). De forskningsetiska principerna följdes då deltagarna informerades om studiens syfte och hur lång tid intervjun beräknades ta. Vid telefonsamtal till de möjliga deltagarna, samt innan intervjun informerades respondenterna att intervjun var frivillig och att de när som helst kunde välja att avbryta sin medverkan utan några följder. Vi ansåg att detta ämne inte var känsligt eller personligt. Vi upplevde att öppenheten och ärligheten bland respondenterna var hög samt att svaren återspeglade verkligheten. Allt material som samlades in var helt konfidentiellt, det vill säga att inga namn, specifika platser eller information som kan härledas till deltagarna lämnades ut. Ingen förutom vi som ledde intervjuerna kan koppla respondenterna som medverkade i undersökningen. Efter den genomförda intervjun erbjöds varje deltagare att få ta del av undersökningen när den är färdigställd.

3 Resultat

Resultatet syftar till att besvara frågorna: "Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduceringen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?" samt "Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg skulle kunna förändras?". Vi har valt att redovisa fynden från intervjuerna efter följande rubriker: *Föreningars intresse och kunskap*, *Nya tävlingssystemet*, *Ansvarstagande*, *Samhällets intresse styr medlemmar* och *Förslag till en förändrad riktning*, utan inbördes ordning.

3.1 Föreningars intresse och kunskap

Detta tema belyser de orsaker som respondenterna tror har haft en inverkan på föreningar i organisationen. Temat kan också haft en inverkan på den nedåtgående trenden inom buggens yngre tävlingsklasser.

3.1.1 Föreningars organisation

DSF2 uppgav att ett intresse bör finnas i varje förening som väljer att bedriva barn- och ungdomsidrott. Föreningar kan välja att utesluta barn- och ungdomsidrottandet eller välja att utesluta vissa danser ur sin förening. DSF1 sade "Att få föreningen att driva och få buggen att leva, då måste du ha dem i föreningen som tycker om bugg också, eller de här danserna eller värnar om dem och tycker att de är bra." DSF1 fortsätter:

[...] det handlar om att var förening får ju själva välja vad man ska jobba med, om man ska jobba med barn och ungdom, om man ska jobba med bredd, om man ska jobba med elit. Men väljer man att jobba med barn och ungdom då gäller det att man har bestämt sig för vilka danser man ska hålla på med.

3.1.2 Träningsinnehåll

DSF1 berättar att första gången hen såg en buggträning blev hen förskräckt:

Det bara sattes på en bugglåt och sen så började man dansa. Det fanns ingenting som var dans, det fanns ingenting som var rolig uppvärmning, ingenting som var isolation, ingenting som var kroppen och uppvärmning. Det var ingenting sånt där utan bara så och sen utifrån det så tror man att man ska få fram bra dansare.

F1 ansåg att avsaknaden av material och utbildning till ledare och tränare är en bidragande faktor till att utformningen av en dansträning för barn blir som en kurs. F1 fortsätter "[...] har lärt ut snurra vänster, snurra höger [...] vad kan jag nu lära ut för kul? Vad är bra för dem att träna på vid den här åldern?" F1 berättade om bristen gällande kunskap om träningsupplägg och innehåll för barn inom buggen, vilket gör det svårare att bibehålla barn och unga inom föreningen. Respondent F2 lyfte inte upp några brister i träningsinnehållet för de barn och unga som var verksamma i F2:s förening. F2 uppgav "Vi dansar och har kul tillsammans." F2 nämnde även att de arbetar för att "[...] gruppen ska känna gemenskap [...] våra 8-åringar tränar tillsammans med våra två juniorpar". F2 förklarar att samhörighet i föreningen har varit en central roll i träningen.

3.1.3 Rekryteringssvårigheter

DSF1 berättade att förbundet försökte göra en satsning med att få in ledare och unga i föreningarna genom att skapa ett samarbete mellan förening och skola. Samarbetet skulle gå ut på att tränare från föreningen var med på fritids för att utöva och lära ut vissa danser till både barn och personal. Därefter skulle det finnas möjlighet att få in skolans personal in i föreningsverksamheterna. DSF1 berättar vidare "Vi gjorde en jättesatsning [...] avsatte idrottslyft [...] rekrytera ledare [...] sen så blev det ingenting med det [...] för föreningarna ville inte ha det heller."

3.1.3.1 Rekrytering av ledare och tränare

Respondent F1 var bekymrad och betonar föreningarnas motstånd till samarbete som en oroande och bidragande faktor till föreningars rekryteringssvårigheter och som en del av den stora reduceringen som har skett inom dansen. Enligt F1 är det svårt att rekrytera bra och engagerade tränare samt att få tillgång till utbildningsmaterial. F1 berättade:

Officiellt sätt finns det en kunskapsbank som man inte kan hämta för den är låst till vissa personer runt om i landet som inte har delat med sig om allting. De finns duktiga ledare runt om i landet som lyckas och är duktiga på att få igång föreningslivet, få igång barnverksamheten i föreningen men man vill inte dela med sig. Man vill inte gynna andra klubbar.

Under den period D1 var aktiv i föreningar, uppger D1 att ett flertal av deras tränare var aktiva inom mellanstadiet i skolan och därmed hade ett bra upptagningsområde. D1 sade:

[...] väldigt bra rekrytering till dansen genom att vi hade ledare i våran förening som var aktiva, alltså jobbade som lärare [...] vi hade ett ganska bra inflöde från en skola [...] vi hade en väldigt omfattande verksamhet.

3.1.3.2 Rekrytering av unga deltagare

Tack vare den omfattande verksamheten uppgav D1 att de valde att utöka föreningens verksamhet "[...] så att vi gick ner i åldrarna" D1 berättar vidare "[...] hade inte tillräckligt kompetenta ledare för att klara av att ta hand om barnen som var yngre än årskurs 4."

Respondent F2 ansåg att anledningen till den stora reduceringen är rekryteringen av unga deltagare. F2 sade "[...] rekryteringsbiten är väl den som är problemet, för att när man väl har fått in ungdomarna tycker jag att de stannar bra." F2 fortsätter "Vi har väl kanske något barn som slutat men vi har nog 95 % av barnen som är kvar sedan de började. Sen har vi inte fått så

många som har börjat heller så vi har ändå få barn." F1 ansåg "Kan man inte behålla sina barn hur ska man då kunna få dit nya? Man måste först lära sig behålla dem som finns så att dem i sin tur kan hjälpa till att marknadsföra de nya."

3.2 Nya tävlingssystemet

Det nya tävlingssystemet har mottagits på olika sätt i dansorganisationens tre olika nivåer. Studiens respondenter på förenings- och distriktsnivå var kritiska till hur väl det nya systemet har förankrat sig praktiskt i tävlingsverksamheten. Deltagarna från Danssportsförbundet ser mer positivt på hur det nya tävlingssystemet artat sig runt om i landet.

3.2.1 Tävlingssystemet Regional och Nationell

DSF1 berättade att innan det nya tävlingssystemet beslutades genomfördes en gedigen rundresa för att se vad föreningarna ansåg om det dåvarande systemet. DSF1 uppgav "Man bara skrek, barn ska inte dansa SM, det är bara till och ta beslutet här och nu på mötena, de var helt i eld och lågor." DSF1 fortsätter "[...] barn har ingenting på nationell nivå att göra överhuvudtaget [...] föreningarna var överens om det". Båda respondenterna från föreningarna trodde att beslutet kring det nya tävlingssystemet verkställdes för att underlätta för genomförandet av tävlingar. Färre personer skulle behövas för att bedriva en tävling samt att det borde leda till en mindre ekonomisk påfrestning för den arrangerande föreningen. Dock är båda överens om att det finns brister i det nya systemet. F2 sade "[...] jag tror inte att det är helt genomtänkt rakt igenom", F2 fortsätter "[...] barn kan sluta för att de känner att de inte får tävla i den klass de vill tävla i." DSF2 uppgav att de i ett tidigt stadie efter införandet av nya regelsystemet slog ihop tävlingssklasserna R och N. Det gjordes på grund av för få dansare och att förbundet därmed hoppades locka tillbaka flera av dem som valt att sluta som påföljd av det nya systemet. DSF2 medger att detta beslut kan ha resulterat i att det nya systemet aldrig fick någon rättvis tid att etablera sig på.

DSF1 sade "Det går inte och säga att nu ska vi bara göra den lilla tävlingen nära. Man måste också göra tävlingen, ska man ha fler barn måste tävlingen vara mer anpassad för barn." Mentaliteten och intresset ute bland föreningarna, enligt F1, för att genomföra en R-tävling är vagt, "det är inte så noga", "det löser sig" och "det är 'bara' en R-tävling." F1 berättade "Man lägger inte ner den tid eller den energin som man skulle göra om det var en 'riktig' tävling och lägger du inte ner energin får du inte heller den kvalitén". F1 berättar vidare att ofta finns det

en avsaknad av ett uppvärmningsgolv, där barnen går ut på tävlingsgolvet, uppvärmda och oförberedda, och sedan är tävlingen över innan de tävlande har förstått att de har tävlat. F1 fortsätter "Det är nästan mer tryck på en träning än vad det är på en tävling." DSF2 berättar att "[...] en R-tävling som funkar jättejättebra [...] vi hör inget från dem" DSF2 uppgav "[...] det är alltid så att det finns ett missnöje med sådana här förändringar [...] dem som är mest missnöjda är också dem som hörs mest".

DSF1 upplevde att det nya tävlingssystemet uppskattades, framförallt av nya föräldrar och nya barn, som kommit in efter ändringen:

De tyckte att det här var toppen, de såg ingenting annat och de visste ingenting annat. De ville bara leva i det och de älskade det. [...] folk från andra föreningar [...] kom till oss och tränade [...] 'vi vill inte börja i N, vi vill hänga med våra kompisar i R bara för att ni är där'. Sen det var mera bara för bredd och häng i ungdomsverksamheten.

F1 har en annan syn på hur det nya tävlingssystemet artade sig ute på föreningarna. F1 säger "Jag tror att man splittrade många klubbar". F1 menade därmed att träningsgrupperna blev splittrade då några unga utövare gick upp en klass och andra fick gå ner en tävlingsklass. Då kunde de inte träna tillsammans längre eftersom det blev ett sorts glapp i musiken mellan tävlingsgrupperna. F1 fortsätter:

De flesta som är engagerade i klubbar har varit med ett par år och de flesta av oss vet hur det var förr i tiden då vi åkte på de här långdragna tävlingarna. Det var långdragna tävlingar men det var också väldigt bra arenatryck, det var bra stämning. Man fick se de duktiga dansarna och inspireras. Filmerna som delades visade mer publik och man delade videoklippen.

DSF2 uppgav att det är många föreningar som lyckats genomföra bra R-tävlingar ur barnens perspektiv, men sen:

[...] kan man göra mycket, mycket mer. Det kan jag ju bara se som har idrottslyftet som föreningar kan söka bidrag till verksamhet, där ett område i år har varit tävling där jag har valt att skriva; 'sök pengar för att göra roliga härliga tävlingar för barn'. Det är typ ingen som har sökt någonting.

3.2.2 Åldersindelningen i juniorklass

Enligt DSF1 genomfördes regeländringen kring juniorklassens åldersindelning på grund av "[...] medlemmarnas krav på harmonisering med internationella regler" och att det var "[...] ett jädrans liv och jädrans krav". Förbundet valde att fullfölja medlemmarnas krav som kom från

samtliga DSF dansstilar och försökte underlätta för dess utövare att enklare kunna tävla internationellt. DSF2, som inte var verksam i förbundet när beslutet togs, sade "[...] min uppfattning var att man ville hålla sig till det internationella regelverket [...] vi ville bredda danserna och ställa upp med våra par." DSF2 fortsätter "[...] tanken var nog bara att samma par som var i topp i Sverige skulle kunna få åka och tävla internationellt." DSF2 uppgav också:

[...] om jag får gissa så tror jag att de som åker internationellt och tävlar tyckte nog att det här var ett bra beslut och kunde i alla fall förstå vinningen med det. De som inte dansade internationellt, de förstod nog inte med samma vinning för det.

DSF2 fortsatte "[...] eftersom bugg är så himla litet internationellt så gav det inte så stor genomslagskraft [...] för bugg har det nog inte haft så stor betydelse eftersom det inte tävlas så mycket internationellt." Respondenterna från föreningarna hade en annan syn på varför detta genomfördes. Både F1 och F2 tror att åldersindelningen endast gjordes för att underlätta, rent administrativt. F1 sade "[...] lättare administrativt för dem [...] om man tävlar som junior är man junior i alla discipliner oavsett vad, enkelt att sköta licenser. Hålla koll på vilken klass man tillhör."

Om detta beslut gällande åldersindelning påverkade till ett avhopp bland framförallt juniorer ansåg inte F2, utan orsaken till den stora reduceringen för juniorer samma år som regeländringen genomfördes tror F2 beror på "[...] antalet juniorer har blivit färre på grund av [...] man går upp tidigare." F1 tror att regeländringen fick en direkt effekt på deltagarantalet då det inte finns lika många av varje kön. F1 sade:

[...] det finns många tjejer som letar efter en kille och om man då träffar en kille kan de behöva gå upp 2 – 3 klasser för att han är 4 år äldre. Så hon kanske är 13 och han är 19. Då är hon ganska ung och knappt får dansa ungdom utan går direkt till vuxen.

F2 trodde att åldersindelningen ledde till avhopp i nästa steg då "[...] det är ju ganska stor skillnad på eliten på vuxna och när man precis kommer från junior."

3.2.3 Storstadsområde vs glesbygd

Respondent F2 och D1 belyste en problematik med den nya tävlingsuppdelningen mellan R- och N-tävlingar. F2 ansåg att regeländringen var till förmån för storstadsregionerna och att glesbygden drabbades negativt av regeländringen. F2, som var bosatt i norra delen av Sverige, menade att avståndet mellan föreningarna i glesbygden hämmar föreningens vilja att ha en hög tävlingsfrekvens med relativt korta tävlingsdagar. Respondent F2 sade:

[...] mellersta Sverige med Stockholm och dem trakterna är ju det mycket närmare mellan alla städer och där kan man få städer och man kan få människor att typ det är bara en R-tävling men det är ingen som åker varken uppifrån eller nedifrån, typ 40 mil för att åka på en kort R-tävling.

D1 uppgav att det fanns ett visst motstånd från storstadsområdena mot att anordna en N-tävling uppe i de norrländska bygderna. D1 uppgav att de dansare som kommit en bit längre och ska tävla i N-klass, de "[...] åker till södra Sverige för vi har nämligen inga nationella tävlingar här upp i Norrland".

3.3 Ansvarstagande

Under intervjuerna framkom det att förbundets och föreningarnas syn på ett specifikt ansvar skiljer sig mellan de olika nivåerna i organisationen.

3.3.1 Lotsande vs egenansvar

F1 ansåg att när beslutet kring R- och N-tävlingar togs, försvann inspirationen och förebilder som duktiga dansare var för de yngre utövarna, eftersom de duktiga dansarna hamnade på en högre nivå än barnen som samlades i en R-klass. DSF1 ansåg att det är upp till föreningarna att vara kreativa i detta sammanhang:

[...] det går ju att göra på så många olika sätt. Det är bara till att ta dit dem bästa paren någon gång och göra en uppvisning. Eller varför inte som förening säga 'Hej alla, nu ska vi åka och göra något riktigt roligt. Nu ska vi gå och kaka lite pizza och sen ska vi se på när dem absolut bästa tävlar.'

DSF1 menade att de inte kan hålla varje förening i handen och leda dem fram ett steg i taget, "[...] strukturerna och formerna som vi bygger är [...] ett hjälpmedel". F1 ansåg att det är viktigt att det som föreningen vill göra förankras av förbundet "[...] det är väldigt viktigt att det vi gör har sanktioner uppifrån, att det är godkänt så att vi inte gör saker som inte är tillåtet".

3.3.2 Utbildning saknas för barn- och ungdomsledare

Respondent F1 uttryckte att det finns brister i upplägget av de utbildningar som görs för barn och ungdomar inom utbildningen för barn- och ungdomsledare inom bugg. Innehållet och riktlinjerna i Danssportsförbundets utbildningar för barn och unga är, enligt F1, "[...] att det bara ska vara roligt, roligt, roligt". F2 uppgav att hen har genomgått SISU idrottsutbildarnas utbildning *Plattformen* men att inom DSF "[...] finns lite dåligt med utbildningar. Men hur man arbetar med barn och vad man ska tänka på liksom, vad som är viktigt och så det finns ju lite om det." F1 sade "Jag har gått flertalet utbildningar för att lära mig dans men jag har aldrig gått en enskild utbildning för just barnidrott."

DSF1 ansåg också att utbildningsmaterialet för tillfället är bristande men att arbetet med utbildningsmaterial pågår. Förbundet drivs på en ideell nivå vilket, enligt DSF1, har lett till att utformningen av utbildningsmaterial tar lång tid då "[...] någon ska sitta på sin ideella tid i nattlampans sken och producera någonting [...] en timma där och en timma där [...] sen blir det inte gjort." DSF1 fortsätter "[...] säger man att 'vi tänkte ta in någon och betala för det' [...] blir det ramaskri, [...] då säger man att vi ska jobba ideellt och vi ska inte betala". Dock ansåg DSF1 att "[...] vi måste ha anställda som faktiskt kan göra och producera" trots att "[...] någon hela tiden motsätter sig att man använder sig av både kompetens och köper in tjänsten utifrån [...] för då blir det inte ideellt". DSF1 sade:

Om man säger att man ska lära sig träna när man är barn, då måste ju våra barnutbildningar göra det och även ungdomsutbildningarna [...] man ska liksom lära sig så man kan ta hand om sig själv i sin egen utveckling också.

DSF1 sade "[...] vi måste skynda på med material" och "[...] vi måste locka fler att vilja bli tränare". DSF1 uppgav även "Vi måste ha mera tränarkonferenser, vi måste få tränarna att samverka." F2 lyfte upp barn- och ungdomsrekryteringskonferensen (BURK) som ett tecken på att förbundet numera lägger mer fokus och energi på barn- och ungdomsbuggen och att den konferensen är uppskattad och givande. Dock uppgav DSF1 att de i år behövde ställa in BURK på grund av för få anmälda deltagare från föreningarna.

3.4 Samhällets intresse styr medlemmar

Detta tema är ingen faktor ur en organisatorisk synpunkt men samtliga respondenter lyfte fram följande kategorier som starka bidragande faktorer till den stora reduceringen inom barn-, ungdom- och juniorbugg.

3.4.1 Samhällstrend

DSF2 upplever än idag att pardansen är folklig trots den drastiska reduceringen inom barn-, ungdoms- och juniorbuggens tävlingssektion. DSF2 uppgav "det är så folkligt [...] det finns på alla nivåer." Respondent F2 tror att reduceringen som syns inom barn-, ungdoms- och juniorbuggen beror på att det är en samhällstrend, eftersom alla föreningsidrotter på ungdomsnivå, som drivs i Sverige med undantag för gymnastik och innebandy, har ett minskat deltagarantal.

3.4.2 Skolans ansvar

Skolan och dess dansundervisning ses som ett problem anser respondenterna från föreningarna. F1 ansåg att idrottslärare inte innehar tillräcklig kompetens för att kunna undervisa i dans på ett sådant sätt att det återspeglar verkligheten "[...] man håller en nivå som inte ens speglar hur det ser ut på riktiga dansklubbar." F1 berättar vidare "[...] lärarna gör det bästa utifrån den förmåga de har fått utav Idrottshögskolan [...] lärarna borde lära sig mer om dans, hur gör man träningen roligare, hur gör man den jobbigare och lära sig förmedla det." Både respondent F1 och F2 ansåg att den dansundervisning som bedrivs i skolan inte gör dansen rättvisa. F2 sade "Det ser svintöntigt ut liksom från skolans håll men det är det ju inte."

3.4.3 Ökat deltagande

Trots att deltagarantalet har minskat stort inom DSF har några danser ett ökat deltagarantal. Respondent DSF1 uppgav "[...] i det stora hela tappar pardansen i relation till singeldanserna". DSF1 berättade att sedan de började med disco och hip-hop har dem tredubblats på bara ett år och att "[...] den växer av egen kraft". D1 uppgav att de har "[...] fått fler vuxna tävlingsdansare", vilket innebär att tävlingsgruppen för vuxna inom olika pardanser har ökat i antal.

3.5 Förslag till en förändrad riktning

Att något behövs göras för att förändra riktningen håller samtliga respondenter med om. Dock är det svårt att uppge exakt vad som behövs förändras. Respondent F2 sade:

Jag är väldigt traditionell av mig och jag tänker ju att de danser vi har, tänk de äldre vuxenklass, det är hur många som helst. Vi har ju dem för att de någon gång började och det funkade ju för att de är kvar. Men visst en del utveckling kanske vi behöver men jag vet inte vad det skulle kunna vara.

3.5.1 Samverkan och gemenskap

Bygga broar och skapa en samhörighet och gemenskap med andra föreningar genom att exempelvis byta tränare med varandra. Via en öppenhet gentemot varandra tror F1 att detta kan bidra till att underlätta föreningars rekryteringssvårigheter. F1 sade:

Om en klubb lyckas med ett nytt system eller ett bra sätt att rekrytera på eller når ut till barn på ett väldigt bra sätt, sprid den kunskapen [...] fler ledare enklare kan hämta ett aktivt lätt material [...] så att inte en klubb med 2 drivna eldsjälar samlar på sig all den informationen sen går inte det ut till riket.

DSF1 nämnde liknande saker men med en annan ingångspunkt. DSF1 lyfte upp vikten av gemenskap och samarbete mellan föreningarna i distriktet:

Man kan ju köra i träningshallen 10 minuter Youtube med herr eller fru, med roliga grejer med instruktionsvideor [---] 'Nu kör vi alla Rocka loss danserna eller [...] trollrocken' [...] Förbundet har ett antal roliga danser eller koreografier så man kör någon så får alla köra den [...] har ett distriktsläger eller ett riksläger. 'Har ni kört trollRock 'n Roll, så träffas vi så blir det jättekul'.

DSF1 fortsätter "Sen ska vi inte förakta det här med träffas och sätta sig ner och vila och bara ha lite mysigt också." Genom ett ökat samarbete mellan föreningarna och mellan distrikten trodde D1 att energin till att förbättra och utveckla barn- och ungdomsträningarna i föreningarna ökar. D1 sade:

[...] försöka komma med dem bra tipsen och samtidigt [...] om det finns förbättringar som man kan göra ute i föreningarna som gör att vi får mer tid och ork, för att satsa på ungdomsverksamheten då tror jag att det är det man behöver göra.

D1 fortsätter "[...] det yttersta ansvaret [...] att skapa ett forum där faktiskt fler vill vara med det är föreningarna".

Både D1 och F2 ansåg att en enda aktör, oavsett nivå, inte ensam kan förändra denna riktning inom barn- och ungdomsidrotten. F2 sade "[...] alla individer som bryr sig måste göra någonting [...] alla involverade aktörer måste ju hjälpas åt." F2 menar att förbundet behöver gå ut med riktlinjer och alla ska vara delaktiga i riktlinjerna. D1 uppgav "[...] så har vi väl olika ansvar för utformningen av de olika delarna". D1 fortsätter "[...] jag tror inte att föreningarna förmår göra det här utan rätt stöttning [---] från förbundets sida".

F1 ansåg att man bör "[...] nyttja andra idrotter på just barnnivå för dem får en förståelse för bredden. Få den anatomiska förståelsen och styrkan för att kunna prestera." F1 menade att ett gemensamt arbete mellan dansförening och exempelvis en boxningsförening kan vara ett positivt samarbete. F1 sade:

[...] varannan vecka eller köra 20 min över varandra för har du en aktiv överkropp från hipp-hoppen har jobbar som en boxare gör. Med lite duckar och sånt. Ett aktivt fotarbete och vad mycket duktigare man blir då. Boxare borde pröva på att dansa för att bygga upp en fot-teknik. En dansare bör pröva på boxning för att bygga på lite axel- och armstyrka.

3.5.2 Utbildning

I samtliga intervjuer framkom det att förbundet behöver utveckla en utbildning i barn- och ungdomsdans som är riktad mot tränare. F2 lyfte upp ett ekonomiskt hinder i samband med att få ledare och tränare utbildade. F2 uttryckte:

[...] de utbildningar som funnits liksom har kostat väldigt mycket pengar och då har ju dem små klubbarna som kanske behöver ungdomsverksamheten extra mycket, då kanske de inte har råd att gå dem kurserna.

F2 uppgav även att förbundet behöver se över i vilken utsträckning de ger ekonomisk stöttning till föreningarna som är öronmärkta för utbildningar.

Samtliga respondenter från föreningarna ansåg att utbildningarnas innehåll behöver riktas mer åt barn och ungdomar. Bägge yttrar att innehåll som "[...] hur man arbetar med barn" och "[...] vad ska man tänka på" är något som behövs läggas in i förbundets utbildningar. F1 sade:

Utbilda tränare som håller på med barn, just hur tränar man och hur kan jag lära mina barn mer än att snurra vänster och höger. Vad tycker barn är roligt, vad får vi för effekt av att göra det här? Vad blir utfallet?

F1 fortsätter "För att föreningarna [...] lyckas måste de ha förutsättningarna. Då behöver de kunna ha stöd och få utbildningsmaterial från förbundet."

3.5.3 Marknadsföra

Respondenterna från föreningarna anser att föreningarna behöver marknadsföra sig mer i samhället. F2 kom med ett förslag om att försöka få mer tv-tid genom att "Försöka vara med i typ Bolibompa eller något annat barnprogram" och F1 sade "[...] det föreningen som måste synas och visa upp det dem har. Det är häftigt, 'ååh nu ska vi dansa på stan, kom och kolla när jag dansar'." F1 fortsätter "Uppvisningar i skolan av duktiga juniorer istället för att tant Agda, 81, åker ut i skolorna och håller i danslektionerna när det är dans."

3.5.4 Digitalisera

Att modernisera, både föreningen och träningarna, lyfts upp i några av intervjuerna. F1 sade:

Få klubbarna att gå ut och marknadsföra sig mycket bättre i en digital värld. Att man finns på Instagram, att man finns på Facebook och inte bara finns med en mailkontakt och telefonnummer, utan har en egen hemsida och hashtags till din dansgrupp så att det lätt sprids.

F1 vill och fokuserar på att synliggöra dansföreningarnas existens medan DSF1 är mer inriktad på att modernisera träningsinnehållet för framförallt barn och unga. DSF1 sade:

Man måste ju använda den digitaliserade världen på något jädra vänster, ungdomar är ju där samtidigt som man måste träna, det är ju kroppen som ska utföra det. Jag tänker på alla dem här dansmattorna som har funnits. Har vi inga kända dansare som kan komma på någon bra lösning så man kan göra någon rolig grej med just våra danser. Nu är det nästan passerat men allt det där, jag tror på att vi måste hitta dem här nya lösningarna.

3.5.5 Distriktens arbetsområde

Respondent D1 ansåg att distriktens nuvarande arbetsområde bör ses över och omarbetas för att passa in i dagens uppdaterade samhälle. D1 uppgav "[...] att distrikten behöver försöka på ett bättre sätt förvalta just det här med de synpunkter som finns runt om i de olika distrikten" D1 fortsätter "[...] vara egentligen [...] dialogpart till Svenska Danssportsförbundet." D1 berättar vidare:

Kan man från Svenska Danssportsförbundet inte vara ute överallt så kan man åtminstone försöka utnyttja distrikten till att vara den här dialogpartnern. Så kanske distrikten känns ha en annan funktion. [...] det tror jag kanske att man kan stärka distrikten på det sättet.

3.6 Resultatsammanfattning

Temat *Samhällets intresse styr medlemmar* ansågs av samtliga respondenter ha en stark koppling med medlemsantal i svenska dansföreningar. Trots att pardans fortfarande anses folkligt, har en kraftig reduktion bland de yngre utövarna skett. Dock har de olika singeldanserna fått ett uppsving i deltagarantalet bland de yngre och pardanserna likaså bland de äldre.

3.6.1 Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduktionen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?

Resultatet pekar på ett flertal möjliga orsaker till den kraftiga reduktionen av unga tävlingsdansare inom genren bugg. Framst belystes temat *Föreningars intresse och kunskap* där respondenterna nämnde att det kan finnas brist av intresse och/eller avsaknad av drivande medlemmar som vill att tävlingsbuggen ska leva vidare. Även föreningstränarnas och ledarnas bristande utbildning och kunskap i att genomföra träningar för unga lyftes fram tillsammans med en okunskap om hur föreningarna ska rekrytera nya ledare och unga deltagare som en anledning till reduktionen. Gällande huruvida det nya tävlingssystemet har påverkat ungas

vilja till att utöva bugg är i dagsläget ännu oklart. Det råder även skilda meningar om systemets utfall, främst hur R- och N-systemet artade sig ute bland de olika distrikten och föreningar. Dock är de flesta respondenter överens om att juniorklassen är kort och att juniorerna inte ges utrymme att utvecklas under de år juniorklassen fortgår.

Vad gäller temat *Ansvarstagande* blev det tydligt att förbundet och föreningarna förväntade sig olika saker av varandra. För förbundet gällde det att föreningarna tog eget ansvar över vissa saker, som exempelvis att själva bjuda in de främsta dansarna om tränarna i föreningen ville visa vilka duktiga dansare som finns och skapa lite motivation bland de yngre. Detta gällde även vid utbildningar, förbundet är medveten om att det finns en brist i utbildningsmaterial men att de själva sitter i en besvärlig position då de är ett ideellt förbund. Föreningarna önskade att förbundet hade tydligare riktlinjer gällande utbildningar och utbildningsmaterial samt gav tydligare sanktioner om vad föreningarna får och inte får göra.

3.6.2 Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg ska kunna förändras?

Samtliga respondenter gav förslag gällande förändring men ingen hade en färdig tanke eller något konkret förslag till hur de kan gå tillväga. De saker som respondenterna lyfte upp var att skapa ett bättre samarbete mellan föreningarna för att vid behov stötta varandra i barn- och ungdomsverksamheten. Respondenterna önskar ett färdigställt gediget utbildningsmaterial som bearbetar upplägg och kunskap om barn- och ungdomsidrottande i en dansförening. Därefter lyftes marknadsföring och en mer digitaliserad föreningsverksamhet samt träningsinnehåll upp som förslag. I marknadsföringen belystes att duktiga pedagoger och utövare bör visa upp de olika dansgenrerna samt försöka använda sig av olika program som riktar sig mot målgruppen barn och unga. Det sista förslaget handlade om att omarbeta distriktens ansvarsområde för att stärka distriktens position och funktion i Svenska Danssportsförbundet samt i förbundets föreningar.

4 Sammanfattande diskussion

Diskussionen baseras på studiens frågeställningar i relation till tidigare forskning.

Diskussionen berör samtliga teman från resultatet och kommer därefter behandla studiens val av metod.

4.1 Resultatdiskussion

Syftet med denna studie har varit att analysera organisatoriska faktorer till deltagarantalets förändring i barn-, ungdoms- och junioridrott inom dansen bugg.

4.1.1 Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduktionen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?

Enligt föreningsrespondenterna splittrades den sociala sammanhållningen när det nya tävlingssystemet infördes. Detta kan liknas med tidigare forskning om den sociala sammanhållningen i en förening (Fraser-Thomas et al 2007; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Light & Curry 2009; Light & Lémonie 2010; Shannon 2016; Thedin Jakobsson 2014; Thedin Jakobsson et al 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003). Detta kan vara en orsak till minskningen av unga tävlingsutövare i bugg enligt föreningsrespondenterna. Tillhörandet av en grupp och vara en del av något större (Light & Curry 2009; Thedin Jakobsson et al 2014) försvårades då träningsgrupperna i föreningarna splittrades för att träningen skulle göras idrottsspecifik. En mängd tidigare studier (Aujla et al 2013; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Thedin Jakobsson 2014; Thedin Jakobsson et al 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003) påvisar vikten av att ha *kul* som en faktor, vilket bidrar till att unga stannar kvar i föreningslivet. F2 är den enda respondenten som lyfte upp aspekten *kul* under intervjutillfället. F1 lyfte upp svårigheterna med att finna idrottsspecifika träningar som är *kul*. F2 sade att träningarna med föreningens utövare baseras på att de ska ha *kul* tillsammans, vilket har resulterat i att de inte har några avhopp bland de yngre utövarna. Även Riewald (2003) lyfte upp faktorn *kul* i sin strategi som utformats för att förhindra avhopp bland unga utövare. Dock lyfte ingen av respondenterna upp de bakomliggande faktorerna eller vad som menas när de använder sig av ordet *kul*. F2 uppgav vikten av gemenskap bland såväl utövare som tränare i föreningen som en viktig komponent. Detta liknar det som Fraser-Thomas et al 2007; Shannon 2016 fann i sina studier gällande tränarens positiva inflytande.

Dansträningen behöver ha ett bättre upplägg, uppgav DSF1. Med det menade DSF1 att det behövs ett koncept som lyfter fram att dans är en fysisk fritidsaktivitet och inte en kurs. Det behövs ett koncept som genererar ett intresse för barn och ungdomar och som får dem att stanna kvar inom dansutövandet. Riewald (2003) lyfte upp att ett tydligt koncept behövs för att driva en föreningsverksamhet samt att träningen behöver vara varierande och nyskapande, inte endast

snurra först åt höger för att sedan lära sig snurra vänster som F1 medgav att utformningen av barn- och ungdomsträningarna ofta blir. Både F1 och F2 nämnde svårigheter när det gäller träningsinnehåll och hur utformningen av ett terminsinnehåll bör vara. F1 talade främst om svårigheter gällande vad som bör komma efter utläringen av höger- följt av vänstersnurr och att de inte vet vad de ska lära ut därefter. En viktig aspekt för att behålla unga är att de får förbättra färdigheter och utveckla sin kompetens (Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Thedin Jakobsson 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003). Om tränaren inte vet vad träningen ska leda till mer än att barnen och ungdomarna ska snurra höger och vänster, kommer det att bli ett stopp i deras dansutveckling. Tränarens bristande kunskap gällande träningsupplägg och träningsinnehåll kan då leda till avhopp. (Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; McPherson et al 1980) Tränare som inte vet hur de ska fortsätta bidra till utövarnas kompetens och positiva utveckling inom idrotten kan mycket väl vara en orsak till att unga slutar i föreningsverksamheten då de inte längre utvecklas (Fraser-Thomas et al 2007; Shannon 2016). Eftersom båda tränarna i denna studie belyste att det finns en brist i kompetensen inom detta område kan det mycket väl stämma att tränarnas förmåga bidrar till avhopp.

Riewald (2003) skrev bland annat i sin strategi för att förebygga avhopp, att barn- och ungdomstränare behöver få en specifik utbildning i effektiv hantering av barn- och ungdomsidrott samt hur utövandet bör gå till. Respondenterna DSF1, F1 och F2 belyste kunskapen inom barn- och ungdomsutövandet som bristande i deras utbildningar. Riewald (2003) skrev även i sin strategi att föreningarna behöver ha en tydlig filosofi som de verksamma i föreningen arbetar efter. DSF1 och DSF2 uppgav att föreningarna behöver ha ett intresse för att vilja driva en barn- och ungdomsverksamhet samt att föreningarna bestämmer vilka dansgenrer som ska utövas och bedrivs i föreningen. Detta passar in på det Riewald (2003) beskrev, dock uppgav ingen av de respondenter som arbetar på en föreningsnivå något om någon filosofi eller röd tråd i barn- och ungdomsträningarnas innehåll eller i deras utveckling. F1 lade ansvaret på förbundet gällande upplägg och utformning av barn- och ungdomsverksamheten samt bortser från föreningens bristande ansvarstagande i träningsutformning.

Samtliga respondenter diskuterade samhällets påverkan på barn- och ungdomsidrotten i sig. DSF1 lyfte tydligt ett ökat deltagande i de moderna singeldanserna, som Hip-hop och Disco,

men ett minskat deltagande i pardanserna, vilket även samtliga respondenter nämner i sina intervjuer. Exempelvis Hip-hop och Disco ansågs av respondenterna vara något som är *hippt* och *coolt* bland ungdomar, där det även finns ett ökat deltagande, kan detta sannolikt kopplas till faktorn att ha *kul* (Aujla et al 2013; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; Thedin Jakobsson 2014; Thedin Jakobsson et al 2014; Tuffey 1997 se Riewald 2003).

4.1.2 Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg ska kunna förändras?

Respondent F1 trodde att blanda olika idrotter gynnar idrottarens utveckling och förståelse för idrottens bredd samt att förmågorna inom en specifik idrott kan främja en andra idrott. Tidigare studier har lyft upp att unga idrottare kände sig tvungna att välja mellan olika (idrotts)aktiviteter (Aujla et al 2013; Fraser-Thomas et al 2007; Gould & Horn 1984 se Riewald 2003; McPherson et al 1980; Orlick 1973 se Weiss & Petlichkoff 1989; Orlick 1974 se Weiss & Petlichkoff 1989; Pilgaard 2012; Riewald 2003; Tuffey 1997 se Riewald 2003). Vi tolkade att F1:s idé om att integrera olika idrotter med varandra skulle kunna främja deltagarantalet och inte den föråldrade föreningsstrukturen som Pilgaard (2012) belyser som en faktor för avhopp inom föreningslivet. F1:s idé kan gynna individen då den får ett utökat socialt sammanhang och umgänge då olika idrotter slås ihop och bildar något större, precis som Riewald (2003) lyfter upp i sin strategi.

Respondent DSF1 belyste att ett tydligare utbildningskoncept för ledare och tränare inom barn- och ungdomssektorn kan komma att ha en stor påverkan på ungas utveckling. Genom att tydliggöra ledarens och tränarens inverkan på unga utövare samt kunskap om hur de bör bedriva en varierad och mångfaldig träning, kan det leda till att unga stannar kvar i föreningsverksamheten i en större utsträckning (Riewald 2003). Riewald (2003) går snäppet längre då strategin även involverar utbildning av föräldrar och andra involverade och inflytelserika vuxna.

4.2 Metoddiskussion

Vi upplevde att en explorativ forskningsmetod var värdefull vid tolkningen och analysen av den insamlade empirin då den gav oss utrymme att allsidigt utforska och belysa studiens

problemområde. Vid ett tiotal tillfällen backade respondenter att medverka i studien när de blev informerade om studiens syfte. Vi upplevde därför att generellt sett, aktiva inom Danssportsförbundet med alla dess föreningar eller distrikt inte öppet vill diskutera eller belysa denna nedåtgående trend. Mest positiva till att medverka var förbundet men en viss ovilja märktes från föreningarnas sida. Under tiden vi letade efter villiga respondenter och under intervjutillfällena märkte vi att detta område om barn-, ungdoms- och juniorbugg är mer känsligt än vad vi först antog. En begränsning som vi upplevde var att intervjuerna i första hand genomfördes på distans, vilket kan ha försvårat analysen av intervjuerna. Om tidigare forskning inom området hade existerat hade vi kunnat fördjupa oss i ett mer konkret område. Istället fick vi nu genomföra en mer övergripande studie. Förhoppningen med studien är att den kan inspirera till vidare forskning om att förändra den nedåtgående trend som existerar i de svenska barn- och ungdomsföreningarna runt om i landet. Med facit i hand hade studien kunnat belysa mer djupgående och allsidigt om vi hade intervjuat aktiva och avhoppade *'buggare'* samt att vi kanske borde ha gjort en kombinerad intervju- och enkätstudie. Då skulle vi förmodligen med sannolikhet även kunnat få statistik på olika faktorer som kan ha påverkat redueringen. För framtida forskning bör en enkätstudie göras som kan belysa de områden som vi inte fått besvarade i detta arbete. Då skulle resultat som kan påvisa hur situationen ser ut nationellt i samtliga föreningar troligen framkomma. Detta skulle kunna ligga till grund för arbete mot ökat deltagande bland barn- och ungdomsidrottare i föreningslivet.

4.3 Slutsats

Vid analysen av den insamlade empirin framgick tydligt ett antal organisatoriska faktorer i antalet deltagare i barn-, ungdoms- och juniorbugg som sannolikt har bidragit till redueringen inom idrotten. Det finns, i dagsläget, ingen färdig plan för att vända den nedåtgående trenden inom barn-, ungdoms- och juniorsektionerna i bugg dock finns det ett intresse för att färdigställa ett hållbart koncept för tidigare nämnda sektioner.

Käll- och litteraturförteckning

Muntliga källor

Intervjuperson 1 – DSF1 – transkribering 2017-11-21.

Intervjuperson 2 – DSF2 – transkribering 2017-12-06.

Intervjuperson 3 – D1 – transkribering 2017-11-29.

Intervjuperson 4 – F1 – transkribering 2017-11-12.

Intervjuperson 5 – F2 – transkribering 2017-12-08.

Skriftliga källor

Aujla, I.J., Nordin-Bates, S.M., & Redding, E. (2013). A qualitative investigation of commitment to dance: Findings from the UK Centre's for Advanced Training. *Research in Dance Education*, 15 (2), ss. 138–160.

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder. 2.*, [rev.] uppl. Malmö: Liber.

Danssport (2017-09-15a). *Alla tävlingar* <http://dans.se> [2017-10-22].

Danssport. (2017b). *Tävlingsreglemente BRR- del*
<http://www.danssport.se/globalassets/svenska-danssportforbundet/dokument/reglementen/reglemente-brr-170915.pdf> [2017-09-28].

Danssport (2017-09-15c). *Nyheter* <http://danssport.se> [2017-12-12].

Folkhälsomyndigheten. (2014). *Skolbarns hälsovanor i Sverige 2013/14 grundrapport*.
<https://www.folkhalsomyndigheten.se/contentassets/fbcbd76d2cae4fc0981e35dddf246cf0/skolbarns-halsovanor-sverige-2013-14.pdf> [2017-10-15].

Fraser-Thomas, J., Côté, J. & Deakin, J. (2007). Understanding dropout and prolonged engagement in adolescent competitive sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 9, ss. 645–662.

Hassmén, N. & Hassmén, P. (2008). *Idrottsvetenskapliga forskningsmetoder. 1.* uppl. Stockholm: SISU idrottsböcker.

Johansson, B. & Svedner, P. O. (2010). *Examensarbetet i lärarutbildningen*. Uppsala: Kunskapsföretaget.

Light R & Curry C. (2009). Children's reasons for joining sport clubs and staying in them: A case study of a Sydney soccer club. *ACHPER Healthy Lifestyles Journal*, 56 (1), ss. 23–27.

Light, R. & Lémonie, Y. (2010). A case studie on children's reasons for joining and remaining in a french swimming club. *Asian Journal of Exercise & Sports Science* 2010, 7 (1), ss. 27–33.

McPherson, B., Marteniek, R., Tihanyi, J. & Clark, W. (1980). The social system of age group swimmers: The perception of swimmers, parents and coaches. *Canadian Journal of Applied Sport Science*, 5 (3), s. 142–145.

Patel, R. & Davidson, B. (2011). *Forskningsmetodikens grunder. Att planera, genomföra och rapportera en undersökning*. 4. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Pilgaard, M. (2012). Teenageres idrætsdeltagelse i moderne hverdagsliv. *Scandinavian sport studies forum*, 3, ss. 71–95.

Raustorp, A., Pagels, P., Fröberg, A. & Boldemann, C. (2015). Physical activity decreased by a quarter in the 11- to 12-year-old Swedish boys between 2000 and 2013 but was stable in girls: A smartphone effect? *Acta Paediatrica*, 104 (8), ss. 808–814.

Riewald, S. T. (2003). Strategies to prevent dropout from youth athletics. *New studies in athletics*, 18 (3), ss. 21–26.

Riewald, S. T. (2003). Strategies to prevent dropout from youth athletics. *New studies in athletics*, 18 (3), ss. 21–26. Citerar Gould, D. & Horn, T. (1984). Participation motivation in young athletes.

Riewald, S. T. (2003). Strategies to prevent dropout from youth athletics. *New studies in athletics*, 18 (3), ss. 21–26. Citerar Gould, D. & Tuffey, S. (2001). Coaching Fun with age group swimmers. Summary report produced for USA Swimming.

Riewald, S. T. (2003). Strategies to prevent dropout from youth athletics. *New studies in athletics*, 18 (3), ss. 21–26. Citerar Tuffey, S. (1997). Why kids quit? Summary report produced for USA swimming.

Riksidrottsförbundet (2017-09-27). *Idrotten i siffror 2007 – 2016*.
<http://www.rf.se/Statistik/Idrottenisiffror/> [2017-11-02].

Shannon, C. (2016). Exploring Factors Influencing Girls' Continued Participation in Competitive Dance. *Journal of Leisure Research* 2016, 48 (4), ss. 284–306.

Svedberg, L. (2012). *Gruppsykologi: Om grupper, organisationer och ledarskap*. 5. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Thedin Jakobsson, B. (2014). What makes teenagers continue? A salutogenic approach to understanding youth participation in Swedish club sports. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 19 (3), ss. 239 – 252.

Thedin Jakobsson, B., Lundvall, S. & Redelius, K. (2014). Reasons to Stay in Club Sport According to 19-Year-Old Swedish Participants: A Salutogenic Approach. *Sport Science Review*, XXIII (5–6), ss. 205–224.

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk – samhällsvetenskaplig forskning*. <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf> [2017-09-21].

Walker, I. J., Nordin-Bates, S.M., & Redding, E. (2012). A mixed methods investigation of dropout among talented young dancers: Findings from the UK Centres for Advanced Training. *Journal of Dance Medicine and Science*, 16 (2) ss. 65–73.

Weiss, M. R. & Petlichkoff, L. M. (1989). Children's Motivation for Participation In and Withdrawal From Sport: Identifying the Missing Links. *Pediatric Exercise Science*, 1, ss. 195–211. Citerar Orlick, T. D. (1973). Children's sports: A revolution is coming. *Canadian Association for Health Physical Education & Recreation Journal*, 39 (3). s. 12–14.

Weiss, M. R. & Petlichkoff, L. M. (1989). Children's Motivation for Participation In and Withdrawal From Sport: Identifying the Missing Links. *Pediatric Exercise Science*, 1, ss. 195–211. Citerar Orlick, T. D. (1974). The athletic dropout: A high price for inefficiency. *Canadian Association for Health Physical Education & Recreation Journal*, 41 (2), ss. 21–27.

Bilaga 1

Litteratursökning

Syfte och frågeställningar: Syftet med studien är att analysera organisatoriska faktorer till deltagarantalets förändring i barn-, ungdoms- och junioridrott inom dansen bugg.

De frågor som studien avser att besvara är:

- Vilka bidragande organisatoriska faktorer kan ha påverkat den kraftiga reduceringen av antalet unga tävlingsdansare i bugg?
- Finns förslag, och i så fall vilka, på hur utvecklingen inom deltagarantalet i tävlingsklasserna barn, ungdom och junior i bugg skulle kunna förändras?

Vilka sökord har du använt?

relation, federation, sport clubs, sport organization, sport federations, coaches, communication, connection, physical activity, association, participants, young*, statistics, club*, young, club, sport facilities, participation, members*, membership, sport members, young adults, competition, dance, physical activity or exercise, dropout, stop, quit, sport dropout,*

Var har du sökt?

SportDiscus, Discovery, Ebsco

Sökningar som gav relevant resultat

SportDiscus: relation, sport organization, sport federations; sport federation, sport organization, communication;*

Discovery: sport club, participants, young adult: competition, dance: sport members, sport club, young;

Kommentarer

Svårt att finna det som eftersöktes. Det finns mycket samtidigt som det inte finns något att välja på. Orsaker till avhopp och orsaker till att fortsätta är ett relativt väl utforskat område ur deltagarnas perspektiv men ur ett organisatoriskt perspektiv om faktorer som leder till avhopp är dessvärre mindre utforskat.

Bilaga 2

Intervjuguide

Syftet med studien är att analysera organisatoriska faktorer till deltagarantalets förändring i barn-, ungdoms- och junioridrott inom dansen bugg. Samtycker du till att medverka i studien? Samtycker du till att samtalet spelas in? Deltagandet är frivilligt och du kan när som helst välja att avbryta intervjun eller välja att inte besvara (vissa) frågor.

Är inom professionen som utövare? Utbildning? Är inom yrket som ledare? Nuvarande position? Tidigare andra positioner inom tävlingsbuggen - tränare, förening, distriktet, förbundet? Känslomässig relation till genren bugg?

Besluten som är tagna av ledningen/organisationen kring tävlingsreglerna

→ Regeländring (åldersindelningen)

- Varför togs beslut kring regeländringarna?
- Vad ville ledningen att ändringarna skulle uppnå?
- Stöttade föreningarna beslutsfattandet när beslutet togs?
- Stöttade distrikten beslutsfattandet när beslutet togs?
- Uppnådde reglerna önskvärt resultat?
- Stötts beslutet kring regeländringarna idag?
- Hur har denna ändring påverkat dansen?

→ Regeländring (Regional + National tävlingarna)

- Varför tog beslutet? Vad ville de uppnå, tro?
- Uppnådde de önskvärt resultat, tro?
- Stöttades beslutet av distrikten & föreningarna?
- Stöttar distrikten & föreningarna det än idag?
- Vad tycker förbund såhär i efterhand, hade den tävlingsmässiga regelförändringen önskad effekt?
- Vad tycker föreningarna såhär i efterhand, hade den tävlingsmässiga regelförändringen önskad effekt?
- Vad tycker distrikten såhär i efterhand, hade den tävlingsmässiga regelförändringen önskad effekt?
- Hur har denna ändring påverkat dansen?
- Kan den nya regeländringen som precis har införts påverka barn-och ungdomsidrotten?

Beslut som är tagna/har påverkan på en ledning/organisation

→ Andra organisatoriska faktorer?

- Neds kärningar?
- Ekonomiska besvär?
- Byttes ledningen ut?
- Nya fokusområden som lades kraft på?
- Andra fokusområden som lades kraft på?
- Glömdes deltagarna/buggarna bort?
- Brydde ledningen sig inte?
- Fokus på de "bästa" och de övriga glömdes bort...?
- Bytte distrikten och föreningarna fokus?
 - Andra dansgenrer som fick ta mer plats?

- Ville de att buggen skulle bli mindre?
- Moderniserad träningsmiljö? Hängt med i utvecklingen med olika "appar" och andra modernligheter?
 - Stanna kvar i det traditionella?
 - Följa med samhällsutvecklingen med modernligheter?

Förslag till att förändra riktningen för de yngre tävlingsdansarna

- Vad kan den stora redueringen bero på?
 - Har regelförändringarna någon inverkan på antal deltagare inom tävlingsbuggen, tro?
 - Finns det andra aspekter som har påverkat den stora nedtrappningen?
 - Tävlingsinriktad miljö och inte "kul" & avslappnad miljö?
- Finns det förslag för att förändra riktningen för tävlingsbugg i de yngre åldrarna?
 - Vad bör förbundet/distriktet/föreningarna göra för att byta riktning på deltagarantalet?
- Vad tror respondenten behövs göras från dels förbundet, distrikten och föreningen?
 - Var detta "uträknat" på förhand att redueringen skulle ske?
 - Gjordes något för att förhindra utvecklingen från förbund/distrikt/förening?
 - Vad tror respondenten är absolut nödvändigt att göra?

Huvudansvaret för en riktningförändring

- Vem ansvarar över vad för att hindra ytterligare en drastisk reduering?
 - Förbundets ansvar?
 - Distriktets ansvar?
 - Föreningens ansvar?
 - Kursledarnas ansvar?
 - Deltagarnas ansvar?